

Ophævelsen af disse indskrænkende Rettigheder ved en almindelig Lov og derimod bestemt sig for særskilte Love for de enkelte Lehn^srets-Systemer.

Hidindtil er dette kun skeet for de Gammel-, For- og Baggommeriske Lehn ved den vedlagte Lov af 4de Marts 1867, til hvis Udførelse den ligeledes vedlagte Instruction fra Justitsministeren af 8de April 1867 er udgivet. Denne Lov har vel antaget Lehnenes Forvandling til fri Eiendom (Allodier), imod Erstatning til den Lehnberettigede Familie, som Hovedprincip, men dog — under Hensyn til, at Oprettelsen af Fideicommiss'er er tilladt efter den almindelige preussiske Lovgivning — ogsaa tilladt de forhenværende Lehn^s Forandring til Fideicommiss'er.

Paa væsentlig lignende Grundsætninger beroe de Lovarbejder, der forberedes angaaende Lehnenes Ophævelse i de øvrige Provindser, hvilke for Tiden endnu ikke ere forelagte Provindsfalstænderne og mulig vilde undergaae væsentlige Forandringer.

Uddrag af den ovennævnte Lov af 4de Marts 1867.

Det væsentlige Indhold af den forannævnte Lov af 4de Marts 1867 angaaende Løsningen af Lehn^sbaandet i Pommern er følgende:

Lehn^sbaandet (o: Baandet i Forhold til Familien, thi Baandet til Lehn^sherren, Staten, er, som udviklet i det preussiske Justitsministeriums Skrivelse, bortfaldet) kan ophøre enten uden Bederlag (i sjældnere Tilfælde) eller mod Bederlag (hyppigere).

Uden Bederlag ophører det kun i følgende tre Tilfælde:

1) Naar der inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden ikke har meldt sig nogen „Lehn^sberettiget“ til Optagelse i det „Lehn^s- og Successionsregister“, der føres ved Lehn^sretten.

Som „Lehn^sberettigede“, der kunne gjøre Fordring paa, at der ved Spørgsmaalet om Lehn^sbaandets Ophævelse skal tages Hensyn til dem, komme ingen Andre i Betragtning end de, der

- a) leve ved Lovens Ikrafttræden eller fødes inden 302 Dage derefter,
- b) lade sig indføre i det nævnte Register inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden (de Umyndige ved Forældre eller Bærger) og
- c) ikke tidligere have opgivet deres Lehn^sret.

2) Naar der inden de 2 Aar vel har meldt sig saadanne Lehn^sberettigede til Indførelse i Registret, men disse alle ere døde inden de 2 Aars Udløb.

3) Naar der træffes Overenskomst mellem Lehn^sbesidderen og samtlige i Registret indførte Hoveder for Lehn^sberettigede Sidelinier angaaende Lehn^sets Dvergang til fri Eiendom.

Udenfor disse tre Tilfælde hæves Lehn^sbaandet kun mod Bederlag. Der ffjælnes imidlertid mellem to Hovedtilfælde, nemlig om 1) Lehn^sbesidderen ved Lovens Ikrafttræden har eller dog inden 302 Dage derefter faaer Lehn^sberettiget Afkom, eller 2) ikke.

1) I første Tilfælde (ved hvilket det er ligegyldigt, om det Afkom, han har, eller inden de 302 Dage faaer, døer for ham) har han Valget mellem to Ting. Enten kan han ligefrem forvandle Lehn^et til fri Eiendom mod at betale 4 pCt. af Lehn^ets Taxationsværdi, eller, hvis det er et „Pengelehn“, af dets Capitalbestand. Eller han kan oprette Lehn^et til et Fideicommiss for den hele Lehn^sberettigede Familie. Vælger han det Første, har han at indgive Andragende til Lehn^sretten, der fastsætter Taxten og derefter udsteder „Allodifications-Attest“ o: Beviis for Dvergangen til fri Eiendom, ved Hjælp af hvilken han kan faae Pantebogen berigtiget. Naadigheden over de 4 pCt. („die Allodificationssumme“) tilkommer de inden Fristen anmeldte Hoveder for Lehn^sfamiltens Linter; disse oprette i Forening, med Rettens Billigelse, et Statut for en Familiestiftelse. — Vælger han det Sidste, indgiver han til